

přicházely anebo z ní odcházely další smutné postavy. Někteří lidé se snažili co možná nejpohodlněji usadit na sedadlech a připravit se na probdělou noc. Lottie žádná z těch lidí neznala, neslyšela jejich příběhy, netušila, kvůli komu tu jsou, ale srdce jí bolelo pro všechny z nich. Přesně věděla, jaké to je, sedět a strachovat se v očištění zeleně nasvícené sterilní nemocniční čekárny.

„Hej, Lottie!“ zašeptal jí do ucha Elliin hlas. Lottie se na nepohodlném sedadle otočila.

Ellií ošetřili a zalepili jí ránu na tváři, ale s největší pravděpodobností jí tam zůstane jizva. Ellie tím byla naprosto nadšená, ale Lottie to cítila zcela opačně. Pokaždé, když tu jizvu uvidí, vzpomene si na dnešní den. Zůstane trvalou připomínkou, která jí bude navždy pronásledovat. Chystala se odpovědět, ale vtom se Anastacia na svém sedadle prudce napřímila.

„Podívejte!“ Anastacia ukázala na ztišenou televizi v koutě místnosti. Zrovna dávali zprávy, i s titulky, které běžely ve spodní části obrazovky.

Dnes večer došlo k překvapivému vývoji událostí. Richard Butter, majitel renomované cukrářské společnosti Butter Company, která se nedávno spojila s Tompkinsovým cukrářstvím, byl zatčen a obviněn z protizákonného jednání a ohrožení dítěte, jehož se dopustil spoluprací s neznámou extremistickou skupinou jménem leviatáni.

Při slově „dítěte“ Lottie ztuhla.

O leviatánech či jejich záměrech je známo velmi málo, ale nyní vychází najevo, že mohou být zodpovědní za řadu únosů a pokusů o únos dětí světových vůdců, ke kterým došlo v posledních několika letech.

Takže už to bylo oficiální. Leviatáni už vyšli ze svého utajení. Ať byly jejich plány jakékoli, dali se do pohybu.

Vláda vybízí každého, kdo by mohl mít jakékoli související informace, aby je neprodleně sdělil.

Všichni se ohlédlí na Saskii, která seděla s nohama nenučeně přehozenýma přes područku sedadla.

„Ne,“ řekla bez obalu, aniž by vzhledla od časopisu.

„Poslyš, Saskie,“ oslovil ji Jamie. „Možná jsi nás dnes zachránila, ale hlavně se netvařme, že ses k nim vůbec nepřidala a že jsi za nimi nešla okamžitě, jak tě pustili z vězení. Máš štěstí, že jsme tě hned nepředali úřadům.“

„Hm, jak chcete,“ zakoulela Saskia očima. „Tentokrát jsem na jejich straně nebyla ani vteřinu. Ve vězení jsem měla spoustu času na přemýšlení. Zaslechla jsem, že se princezna chystá na Spearion do Tompkinsova sídla a víceméně jsem uhodla, k čemu by tam mohlo dojít, a tak jsem řekla královým gorilám, že bych mohla plány leviatánů překazit. Měla jsem v úmyslu počkat, až získají formulí, a pak ji zničit. Proto jsem taky pošeptala Ellií, aby Ingrid vyprovokovala. Ta jedovatá zmije se pak nedokázala ovládnout. Přísahám –“

Anastacia nahlas zakašlala a přerušila Saskiin monolog. Jak si přitiskla ruku k ústům, Lottie si všimla, že už na ní zase má prstem, tentokrát i s kapičkou krve, která jako by nešla z diamantu smýt. „Saskia se zúčastní schůzky s partizanským výborem, který rozhodne o vhodném potrestání na základě okolností. Budeme se hájit tím, že jí byl vymyt mozek,“ prohlásila klidně a pak Saskii věnovala přísný pohled.

Vlastně bylo strašně zvláštní, že tu opět seděli i se Saskií. Lottie si najednou přála vidět záznam Anastaciina a Saskiina setkání v palácovém žaláři. *Ať Anastacia řekla cokoli, muselo to být dobré.*